

Vraag 1

Ik begrijp en onderschrijf het streven om belasting te heffen op werkelijk rendement. Daar houdt mijn begrip op. Want andere boxen worden zo opgetuigd met belastingwetgeving dat daar geen sprake is van heffing op werkelijk rendement of werkelijke inkomsten. Bijvoorbeeld de inkomstenbelasting voordelen voor (zogenaamde) kennismigranten van 30%. Zij hebben hogere werkelijke inkomsten (en dus rendement op werk) dan een langer in Nederland wonende, maar betalen om onduidelijke redenen minder belasting. Deze fase in de hervorming van dit stelsel is begonnen om onrechtvaardigheden in box 3 heffing tot nu toe recht te zetten. Met dit voorstel lukt dit nog niet en het rechtvaardigheidsgevoel van de belastingbetalende burger blijft genegeerd worden door belasting te heffen bij diegenen waar het makkelijk kan, in plaats van bij diegenen die (met wat voor constructie dan ook) veel meer vermogen hebben en dat met andere boxen en belastingregels verminderen. De belastingdienst hoeft het niet leuk(er) te maken, maar wel rechtvaardiger. Een hervorming moet dus over alle 3 de boxen en inderdaad over werkelijk rendement, voorafgaand aan belasting(ontduiking)constructies die niet iedereen kan betalen.

Vraag 2

2a ik begrijp de wens voor een hybride constructie om belastingdienst het niet onnodig moeilijk te maken. Er zijn echter andere mogelijkheden om het de belastingdienst makkelijker te maken in de uitvoering van haar taak: afschaffen toeslagen, vlaktaks, basisinkomen. En een forfaitaire constructie blijft het (gevoel van) onrecht in stand houden, omdat het niet gaat over werkelijk rendement.

2b De kern zit in de onduidelijkheid van het systeem. Of belasten van inkomen: baan/ je krijgt een erfenis/ wint een loterij, verkoopt een aandelenpakket. Of je belast groei van vermogen: je hebt een huis en dat wordt meer waard, je hebt aandelen en die worden meer waard. Maar dan alles: alle huizen, alle aandelen (ook box 1 en box 2) anders blijven er constructies ontstaan om vermogensaanwas uit box 3 te laten "verdwijnen". Er zullen toch genoeg belastinginkomsten binnen moeten komen, dus dan trekken de achterblijvers in box 3 (i.e. 99.6%) aan het langste eind. Dat zijn degene die niet vallen onder de 0.4% van de volwassenen die samen 29% van al het vermogen in box 3 bezit.

De overheid moet in ieder geval kunnen rechtvaardigen waarom een belastingbetaler over een erfenis (opgebouwd vermogen waarover al meer dan 1 jaar belasting is betaald door een naaste, nogmaals aangeslagen wordt. De overheid moet ook kunnen uitleggen hoe zij voor zich ziet dat iemand vermogensaanwasbelasting betaalt over een huis (ja dat zijn stenen, geen bankbiljetten) waar diegene in moet wonen. Ik ken geen huis met ingebouwde geldautomaat.

2c voor mijn oordeel over vermogensaanwasbelasting verwijs ik naar het antwoord onder b. En net zoals mijn huis (verplicht in box 3) zijn mijn aandelen ook niet voorzien van een geldautomaat. Vermogensaanwas belasting werkt in de praktijk alleen voor diegenen die genoeg liquide middelen hebben om dit (berekende of forfaitaire) aanwasbelasting te kunnen betalen. Ik beleg om in mijn pensioeninkomen te voorzien, mijn kinderen iets na te laten. Een vermogensaanwasbelasting is in strijd met/druist in tegen de eigen keuzevrijheid van de burger wat hij of zij met zijn vermogen doet: men wordt verplicht (minder renderend) spaarsaldo aan te houden om een verwachte groei van aandelenwaarde te kunnen betalen.

2d een halve uitzondering voor een deel van de eerste huizen onder box 3 is zoals u aan mijn woordkeuze kunt zien een halfbakken, waardeloze oplossing. Waarschijnlijk is dit ingegeven door het

gevoel van recht willen doen aan een deel van de belastingbetalers met een eigen vakantiewoning in box 3. Op zich een nobel idee, de regels eromheen maken het onwerkbaar zoals u in andere reacties ook leest. De grondgedachte moet zijn: werkelijk rendement. Als jij je huis niet verhuurt, haal je geen rendement, hoort het huis niet belast te worden. Een huis is namelijk een basisbehoefte. Als je het verkoopt, dan heb je het blijkbaar niet meer nodig, is het dus geen basisbehoefte, maar een (luke)goed en dan kan je het eventueel belasten PAS bij verkoop (hoewel dat net zo krom is als belasting van een erfenis waarover ook al eerder belasting geheven is, maar de overheid heeft geld nodig). Forfaitair belasting is een kromme oplossing voor een krom uitgangspunt dat ieder huis is om geld mee te verdienen. Mijn huis valt in box 3 omdat ik van de belastingdienst als getrouwd stel maar 1 huis in box 1 mag opgeven en van diezelfde belastingdienst op mijn aangifte moet liegen dat mijn hoofdverblijf niet de woning is, die ik moet aanhouden voor het co-ouderschap over mijn kinderen. Dat huis is voor mij een basisbehoefte en ik besef me iedere dag dat ik gezegend ben dat het mij gelukt is om een eigen dak boven mijn hoofd te vinden. Ik heb een luke probleem dat ik nu geen hypotheek kan aftrekken, omdat mijn nieuwe echtgenoot aan de andere kant van Nederland moet wonen voor zijn werk en ook een huis heeft.

Dus; voordeel uitzondering box 3 eerste woning: je doet recht aan belastingbetaler in mijn situatie, maar dan alleen in geval van het hele plaatje en dat is, 1: geen vermogensaanwasbelasting, 2: wel aftrek van schuld voor diezelfde woning. Dit is makkelijk te controleren want een hypotheek is gekoppeld aan een adres en aan een hypotheeknemer. Als een vakantiehuis verhuurd wordt, gaan inkomsten via box 1.

Nadeel van eerste huis uitzondering: verlies van (dubbele) belasting in geval van huizenbezitters die het doen voor de verhuur. Hoeveel zijn er dat? Hoeveel effort is dat belastinginkostenverlies waard? Die effort kan de overheid ook stoppen in belastingheffing van de groep van 0.4% (lekker overzichtelijk) met 29% van het vermogen. Dat is niet dezelfde groep.

2e in de Memorie van Toelichting staat dat bij het forfait is rekening gehouden met oa financieringskosten. Dit wordt niet nader toegelicht. Wordt hiermee de hypotheek bedoeld? Verderop staat: "Er is dus sprake van een netto forfait. Dit brengt met zich dat inkomen uit schulden die verband houden met een woning waarvoor het forfait geldt niet aanmerking genomen worden." Wat staat hier in begrijpelijk Nederlands? Los van het onrecht dat ik niet meer kan kiezen welk huis onder box 3 valt en welk in box 1 (1 keer een definitieve keuze maken), als ik mijn hypotheekschuld niet mag aftrekken in box 3 en wel een forfaitair percentage moet betalen over dat eerste huis dan ben je in mijn ogen onrechtmatig bezig. Waarom zou een hypotheek anders behandeld worden dan een schuld om aandelen te kopen? Een forfait voor de eerste woning vind ik onrechtmatig, de motivatie schiet tekort want is alleen gebaseerd op de aanname dat men dan een huis zou kopen om aan te verdienen en vermogensaanwasbelasting over aandelen te voorkomen. Er zijn veel meer legitiemere redenen om een huis te (moeten) kopen. Een woning is een basisbehoefte met langlopende consequenties en een forfait doet geen recht aan rechten en plichten die een huizenkoper is aangegaan. Belasting heffen na verkoop over een eventuele winst is de minst onrechtvaardige manier van belasting heffen, maar nog steeds net zo lastig uit te leggen als bijvoorbeeld belasting heffen over een erfenis.

2f aandelen van familiebedrijven en startups zijn respectievelijk kapitaal zonder keuzevrijheid en durfkapitaal. Familiebedrijven zijn constructies met langlopende verplichtingen, net als een hypotheek op een huis (het gaat misschien om minder vermogen, maar relatief gezien is de impact op de belastingbetaler die het betreft van dezelfde orde neem ik aan). Je kan die twee niet over 1 kam scheren. Familiebedrijven moet je koesteren, vind ik persoonlijk. Dat is (waarschijnlijk) Nederlands kapitaal, trots, erfgoed etc en dat verdient bescherming. Deze bedrijven zijn al generaties

hier gevestigd en zorgen voor welvaart en welzijn in hun omgeving. Durfkapitaal is misschien wel het tegenovergestelde. Het is vluchtig. Als de belastingwetgeving elders gunstiger is, is de onderneming verdwenen. De belastingbetaler is niet verantwoordelijk voor de ongebreidelde groei van de Nederlandse economie door bijvoorbeeld binnenhalen van startups (groei in winst, niet perse in arbeidsplaatsen). Als het gaat om grote bedragen, gaat het ook om belastingbetalers met potentieel diepe zakken. Deze verdienen geen uitzondering, geen andere behandeling dan de gemiddelde belastingbetaler.

2g vermogenscategorieën: je kunt deze vraag niet los zien van het grote geheel: Waarom zijn er 3 boxen waarover vermogen verdeeld is in de vorm van onroerende zaken, bezit van aandelen, bezit van bedrijven, bezit van schulden? Als je geen direct vermogen kunt onttrekken aan een specifieke zaak, is elke vorm van belasting, gebaseerd op een reële of forfaitaire/imaginaire inschatting van momentane waarde van die zaak altijd onrechtvaardig. Een aandeel kan je in principe elke dag verkopen. Als je geen keus krijgt op welke dag, dan ben je misschien gedwongen om op een relatief ongunstig moment te verkopen (ja, een 'luxe-probleem'). Een woning, een hypotheek, een vordering op je ouders, niet vrij verhandelbare familiekapitaalbewijzen dat zijn langlopende verplichtingen waar je niet licht zomaar op kunt ingrijpen. Ik vind dat er sprake is van een onevenredige belastingdruk op de categorie eerste woning in relatie tot de woning in box 1 en startups en aandelen e.d. in box 3 onder het mom van uitgestelde belasting als 'hoofdrede' voor het fenomeen eerste huis in box 3. De grondhouding is verkeerd. Een woning is voor de meeste mensen volgens mij om in te wonen, niet om belasting te ontduiken. De hoofdrede voor een forfait voor onroerende zaken in box 3 is dus gebaseerd op wantrouwen van de burger. Als je belasting inkomsten wil als overheid dan moet je die druk verspreiden over de betalers in relatie tot het vermogen van de betalers. De druk op woning in box 3 vind ik te hoog, die op startups en andere vormen van durfkapitaal te laag, de nadruk ligt op wantrouwen van huizenbezitter en een ideaalbeeld van onrealistische banen/welvaartgroei door binnenhalen van startups.

2h Dat onderscheid is geheel overbodig en maakt het stelsel onnodig moeilijk uitvoerbaar. Mag je voor eigen gebruik ook 'verbeteringen activeren'? ik heb ook kosten aan mijn onroerende zaak. Onroerende zaken vormen een kwart van het totale vermogen aan bezittingen in box 3. Als je daar bedrijfspanden uit haalt over hoeveel woningen gaat het dan nog? Er is ook makkelijk na te gaan of 1 sofinummer 1 of meer onroerende zaken op zijn of haar naam heeft staan. Fiscale partners kunnen net als ik 2 onroerende zaken hebben. Alles meer dan 2 onroerende zaken per sofinummer kan primair gezien worden als bezit ipv behoefte en kan overeenkomstig belast worden.

Vraag 3

3a ik verwacht constructies met familiebedrijven om onroerend goed in onder te brengen. ik verwacht weinig verschuiving van gewone aandelen naar startups, de doorsnee kleinere belegger kijkt ook naar risico van die beleggingen, niet alleen naar belastingvoordeel.

3b Ik heb geen kennis van box 2. Ik heb geen ervaring met noch vertrouwen in belastingarbitrage. Er is in onderliggend voorstel helemaal geen sprake van een overbruggingsstelsel als je niet mag kiezen (per belastingjaar) welke woning van 2 woningen in box 1 valt en welke in box 3.

Vraag 4

Vermogensaanwasbelasting. Elk jaar belasten. Ik verwacht (het is een gevoel) dat buitenlandse valuta-rekening houders reserves hebben om die jaarlijkse belasting te betalen.

325 miljard spaargeld is 46 procent van het 700 miljard aan bezittingen in box 3. Dan mag spaargeld meer aandacht krijgen dan bijvoorbeeld onroerende zaken. Maar ik mis context in het voorstel: Hoeveel van het spaargeld staat op een buitenlandse rekening?

Het is makkelijk op te lossen door de Nederlandse banken een reële rente te laten vergoeden op spaartegoeden. Veel van die banken zijn al door de belastingbetalers overeind gehouden.

Vraag 5

Aan de ene kant zal een aftrekbaarheid zonder voorwaarde van koppeling aan bezit in box 3, ertoe kunnen leiden dat iemand extra kan gaan lenen om aandelen te kopen of iets anders.

Voor mij weegt echter zwaarder dat hierdoor eindelijk een mogelijkheid wordt gecreëerd om schuld te kunnen aftrekken als je geen bezit hebt.

Bijvoorbeeld mensen die nu moeten huren en niet kunnen kopen, omdat zij geen hypotheek kunnen krijgen (door o.a. diezelfde schuld).

De aftrekbaarheid van rente van consumptieve schulden hoeft niet beperkt te worden in het nieuwe stelsel. De banken zorgen daarnaast zelf wel voor een grens aan wat iemand kan lenen (en daarmee in schuld kan aftrekken).

Vraag 6

6a

“Er moet sprake zijn van hoofdzakelijk eigen gebruik van de (vakantie)woning. Dit is 70%. Onder het voorstel wordt dit bepaald door weken en dagen te tellen....”

De voorgestelde maatregel is onuitvoerbaar, oncontroleerbaar. Moet ik een agenda gaan bijhouden welke dagen ik in mijn eigen huis ben? Hoe wordt rekening gehouden met leegstand? Privacy wetgeving-proof? Vrij verkeer van mensen?

Zie mijn commentaar op eerdere vragen. De moeite, de opbrengst en de uitvoerbaarheid moeten in verhouding staan tot het vermogen. Ieder sofinummer 2 onroerende zaken toestaan en de overige onroerende zaken behandelen als vermogen vermeerderaar/beleggingsobject.

6b

Niet meer mogen wisselen naar eigen gebruik is inbreuk op het recht van vrije keuze wat je met je bezit doet. Het ontwerp voorstel vergeet de kwestie ‘wisselen eigen gebruik of hoofdverblijf tussen box 1 en box 3’.

Vraag 7

Moeilijk te beantwoorden vraag. Ik verwacht dat iemand in startups of innovatieve ondernemingen gaat investeren om er zelf beter van te worden. De voorgeschotelde winstprognose dus.

Ik kom alleen op het objectieve gegeven van banengroei en dan in de vorm van lokale Nederlandse werknemers, geen arbeidsmigranten. De overheid kan een incentive regeling optuigen/overeind houden voor startups die zorgen voor PM % van banengroei binnen PM jaar binnen PM kilometer van de vestigingsplaats van de betreffende startup.

Een startup die kennismigranten nodig heeft om te overleven, te groeien, heeft naar mijn mening geen recht op ondersteuning door belastingregels, want de toegevoegde waarde ontbreekt en de kosten zijn voorspelbaar (extra woningtekort, extra verlies op inkomstenbelasting).